

Test algoritmen

Deze tekst bevat wanneer je bepaalde algoritmes moet gebruiken alsook de code om het algoritme te implementeren. Enjoy.

Algemene termen:

stabiel

Een sorteermethode is stabiel als ze voor gelijke waarden de volgorde behoudt die in de oorspronkelijke tabel stond.

ter plaatse

Een sorteermethode sorteert ter plaatse wanneer ze geen gebruik moet maken van een hulptabel.

inversie

Een inversie in een tabel zijn paren getallen die in een foute volgorde staan. voorbeeld:

1 10 3 4 ==> Het paar 10 en 3 is een inversie ==> Het paar 10 en 4 is ook een inversie

Sorteer algoritmen n^2

insertion sort

Zoals de naam zegt: sorteren met tussenvoegen

Wanneer gebruiken?

- voor kleine tabellen
- voor tabellen die nagenoeg geranscht zijn. Vaak komt insertion sort dus voor bij een laatste stap van efficiëntere methodes

Optimalisatie

- Aangezien de deeltabel aan de linkerkant gesorteerd is kunnen we hierin binair zoeken. Zo wordt het zoekproces $O(\lg(n))$ ipv $O(n)$. Het resultaat blijft echter kwadratisch

Code

```
/*
    2 tellers, i en j
    i en j moeten altijd burens zijn

    We laten i op 1 beginnen en j eentje daarvoor.
    we houden een hulpwaarde bij zodat we de eerste waarde van v[i] kunnen
    bijhouden

    Wa laten j stapjes terug nemen zolang j groter of gelijk is aan 0 en de
    waarde van h, dus de oorspronkelijke waarde van i kleiner is dan de waarde
    van j op dat moment.

    Waar de teller j stopt wil zeggen dat v[j] kleiner wordt dan de hulpwaarde

    Daarom zetten we de hulpwaarde op plaats j+1
*/

template <class T>
void insertion_sort(vector<T>& v) {
    for (int i = 1; i < v.size(); i++) {
        T h = move(v[i]); // De te verplaatsen waarde
        int j = i - 1;    // j eentje kleiner laten beginnen dan i
        while (j >= 0 && h < v[j]) {
            // Deze stap verschuift de waarden naar rechts
        }
    }
}
```

```

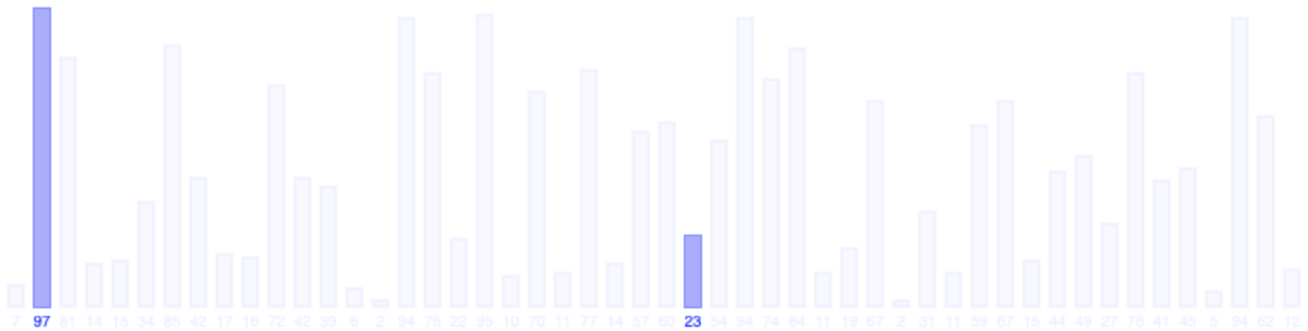
        v[j + 1] = move(v[j]);
        j--;
    }
    v[j + 1] = move(h); // Deze stap zet de uiteindelijke waarde juist
}

```

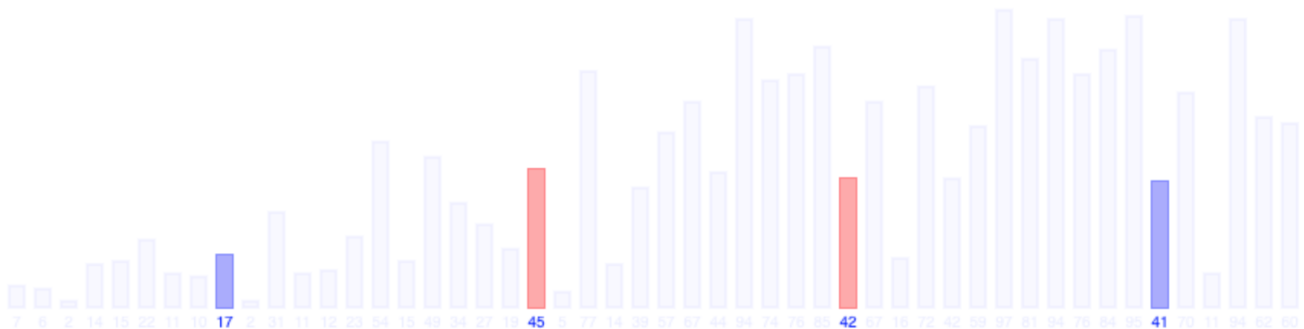
Shellsort

Bij insertion sort wisselen we 2 elementen naast elkaar van plaats. Bij shell sort gaan we die plaats groter maken.

Stel, we sorteren de tabel met k plaatsen tussen:

En daarna sorteren we de tabel met j plaatsen tussen, met $j < k$.

Dan blijft de tabel k gesorteerd.

Shellsort doet exact dit: We beginnen op een bepaalde waarde voor k, bv de vector / 2 en delen dan per stap $k / 2$, zodat k kleiner wordt. We noemen dit ook wel shellsort met dalende incrementen.

Wanneer gebruiken

- Shellshort gebruikt eigenlijk ook insertion sort. Het is mij dus niet duidelijk in welke situatie shellsort beter gebruikt wordt. Ik denk dat het eigenlijk altijd wel 'beter' is dan insertion sort.

Optimalisatie:

- We kunnen alle deelrijen voor een bepaalde waarde van k sorteren met insertion sort omdat:
 - als k groot is (bv tabel/2) ==> de deelrij is zeer kort. ==> insertionsort werkt goed bij kleine tabellen
 - als k klein is (bv 2) ==> Een groot deel van de deelrij is al gesorteerd door de vorige stap ==> insertionsort werkt goed zo

code:

```

/*
    k = de ruimte tussen de elementen die vergeleken worden

```

```

    Deze methode is met dalende incrementen, en / 2 per stap. Dit kunnen even
    goed andere stappen zijn
    */
    template <class T>
    void shell_sort(vector<T>& vector) {
        int k = vector.size() / 2; // initieel increment

        while (k >= 1) {
            /*
             * Dit is het insertion sort deel. In plaats van
             * het met adjacenten waarden in de array te doen
             * doen we dat nu met k plaatsen tussen. Deze
             * sorteert dus de deelarray met k plaatsen tussen
             */
            for (int i = k; i < vector.size(); i += k) { // stappen van k
                T temp = move(vector[i]);
                int j = i - k; // ipv i - 1 zoals bij insertion, -k

                while (j >= 0 && vector[j] > temp) {
                    vector[j + k] = move(vector[j]);
                    j -= k;
                }
                vector[j + k] = move(temp);
            }
            k = k / 2; // Hier verkleinen we k
        }
    }
}

```

Selection sort

Bij selection sort verdelen we opnieuw de vector in 2 delen: een gesorteerd deel en een ongesorteerd deel. rechts in de array staat het gesorteerde deel, we beginnen dus aan het maximum. Van het linkerdeel zoeken we telkens de maximale waarde. Daarna swappen we die maximale waarde met de laatste plaats van de niet gesorteerde array. Zo gaan we verder

- selection sort sorteert ter plaatse
- niet stabiel

Het probleem zit hem in het maximum bepalen van de deelarray.

Wanneer gebruiken?

?

Optimalisatie

Als de array voorgesteld wordt als een heap kunnen we het algoritme sneller maken. Zie later (heapsort)

code

```

/*
 * Bij selection sort beginnen we achteraan
 * We kijken naar het grootste element, standaard
 * zeggen we dat het grootste element zich bevindt op plaats i.
 * Als i dan toevallig echt het grootste element is
 * zal swap niets doen.

 * Het nadeel van deze methode is het maximum bepalen
 * Daardoor is de uitvoeringstijd nog altijd  $O(n^2)$ .
 * Door gebruik te maken van een stijgende heap kunnen we
 * dit reduceren naar  $O(n \log n)$ 
 */
template <class T>
void selection_sort(vector<T>& vector) {
    for (int i = vector.size() - 1; i >= 0; i--) {

```

```
// Het maximum zoeken van de array adhv de plaats
// Dit is de naïeve methode
int max = i;
for (int j = 0; j < i; j++) {
    if (vector[j] > vector[max]) {
        max = j;
    }
}
swap(vector[i], vector[max]);
}
```

Efficiente methodes

Heapsort

Hier gebruiken we een stijgende heap = (stijgende complete binaire boom) om de tabel voor te stellen. Een eigenschap van een stijgende heap is dat de kop altijd het maximum bevat van de tabel. Dat lijkt ideaal, al moeten we de tabel dan wel eerst omzetten naar een stijgende heap.

Een stijgende heap moet voldoen aan een heapvoorwaarde: de sleutel bij elke ouder moet tenminste even groot zijn als de sleutel van zijn kinderen. Kinderen hebben dus altijd kleinere waarden of gelijke waarden als sleutel.

Over heaps hebben we nog niet voldoende gezien volgens mij om te implementeren. We gaan echter een beetje cheaten. We gaan een methode heapify schrijven die de array omvormt naar een heap. We gaan dat elke stap doen. Dat lijkt mij niet zo efficiënt maar soit.

Mergesort

Verdeelt beide tabellen in twee delen en voert daar recursief weer mergesort op uit.

- stabiele methode, ook belangrijk daarom dat je voor kleine tabellen insertion sort gebruikt, want da's stabiel.
- niet ter plaatse

Wanneer gebruiken?

- Als we gelinkte lijsten willen sorteren of sequentiële bestanden.
- standaardtechniek voor uitwendig sorteren

Optimalisatie?

- Wanneer de tabellen te klein worden kunnen we insertion sort gebruiken om ze te sorteren
- rechtsreeks aan de merge stap beginnen. Je doet de individuele stappen dan niet meer om op te splitsen bijgevolg zijn de arrays die je merget nu per se hetzelfde als de eerdere methode maar door de merge maakt dat niet uit.

code

```
/*
    HOE WERKT HET MERGEN?
    we houden 3 tellertjes bij
    k: is er louter om de index te bepalen van de hulparray
    h(ulp)l: gaan we instellen op l zodat we de originele waarde van l nog
    kennen h(ulp)m: gaan we instellen op m zodat we de originele waarde van m nog
    kennen

    We doen zolang 1 van de 2 subarrays doorlopen is:
    - check welk element het kleinste van de eerste 2 niet gekozen elementen
    uit beide subarrays
    - plaats dit element op plaats k in de hulparray.
    - verhoog de juiste tellers, en zeker ook k

    Wanneer 1 van de 2 subarrays doorlopen is kan het zijn dat de andere nog
    niet volledig leeg is. Dus we gaan ze volledig leeg maken met 2 simpele while
    loops
*/
```

Daarna doorlopen we de hulparray en plaatsen we de elementen (op de juiste plaats) terug in de originele array

```

*/

template <class T>
void merge(vector<T> &vector, int l, int m, int r, std::vector<T> &hulp) {
    int k = 0; // k dient om de hulparray in te vullen
    int hl = l;
    int hm = m;
    while (hl < m && hm < r) {
        int kleinste_index = -1;
        if (vector[hm] < vector[hl]) {
            kleinste_index = hm;
            hm++; // verschuif hm
        } else {
            kleinste_index = hl;
            hl++; // verschuif hl
        }
        hulp[k] = move(vector[kleinste_index]);
        k++;
    }

    // Ontbrekende zaken toevoegen
    while (hl < m) {
        hulp[k] = move(vector[hl]);
        hl++;
        k++;
    }
    while (hm < r) {
        hulp[k] = move(vector[hm]);
        hm++;
        k++;
    }

    // Hulparray op de juiste plaats in de originele vector steken
    for (int i = 0; i < k; i++) {
        vector[l + i] = move(hulp[i]);
    }
}

/*
Basically bestaat merge sort uit 4 stappen
1. Bepaal het midden
2. Roep recursief merge_sort aan voor de linker deelrij
3. Roep recursief merge_sort aan voor de rechter deelrij
4. Merge beide rijen
*/

// ===== //

template <class T>
void merge_sort(vector<T> &vector, int l, int r, std::vector<T> &hulp) {
    // Als de grootte van de array groter is dan 1
    if (r - l > 1) {
        // Veiliger dan (l+r) / 2. Bepaalt het midden,
        // r-l is de grootte van de array
        int m = l + (r - l) / 2;
        merge_sort(vector, l, m, hulp); // Links deel
        merge_sort(vector, m, r, hulp); // Rechts deel
        merge(vector, l, m, r, hulp); // Samenvoegen met hulpvector
    }
}

// ===== //

template <class T>

```

```
void merge_sort(vector<T> &vector) {
    std::vector<T> h(vector.size()); // Hulpvector
    merge_sort(vector, 0, vector.size(), h); // Andere functie aanroepen
}
```

Quicksort

Het onderverdelen van de partities vraagt hier het meeste werk. je weet niet exact waar je moet partitioneren. Dat wordt tijdens de methode bepaald. Cnops neemt in zijn voorbeeld de meest linkse sleutel uit de (deel)tabel

- niet stabiel
- ongeveer ter plaatse, de methode gebruikt een stapel
- wanneer 1 recursiestap voltooid is, zit in `hr` de index waar de pivot terecht moet komen.

Wanneer gebruiken

?

optimalisatie

- pivot niet op een vaste plaats kiezen (met bv mediaan van 3 of random)
- Wanneer er al een aantal recursiestappen doorlopen zijn: de deeltabellen sorteren met insertion sort
- Wanneer er al een aantal recursiestappen doorlopen zijn: de hele tabel sorteren met insertion sort

code

```
template <typename T>
void quick_sort(vector<T> &vector, int l, int r) {
    if (l < r - 1) {
        T pivot = vector[l];
        int hl = l, hr = r - 1;

        // Dit is om ervoor te zorgen dat we zowel
        // l kunnen kiezen als begin als r

        // Vinden van een waarde kleiner dan de pivot achteraan
        while (vector[hr] > pivot) {
            hr--;
        }

        // Vinden van een waarde groter dan de pivot vooraan
        while (vector[hl] < pivot) {
            hl++;
        }

        // Hier beginnen we effectief te sorteren
        while (hl < hr) {
            swap(vector[hl], vector[hr]);
            hl++;
            hr--;

            // Hier weer hetzelfde doen als ervoor
            while (vector[hl] < pivot) {
                hl++;
            }
            while (vector[hr] > pivot) {
                hr--;
            }
        }

        // Recursief alles sorteren
        quick_sort(vector, l, hr + 1);
        quick_sort(vector, hr + 1, r);
    }
}
```

```

    }
}

// ===== //

template <class T>
void quick_sort(vector<T> &vector) {
    quick_sort(vector, 0, vector.size());
}

```

Zoeken in niet-gerangschikte tabellen

Lineair zoeken = $O(n)$

- gewoon alles overlopen en zoeken naar de juiste waarde.
- sorteren kan zorgen voor sneller zoeken, maar niet als het om 1 element gaat

Binair zoeken = $O(\lg n)$

Zoeken zoals je zou gokken: Kijk eerst naar de middelste waarde, dan kijken of het groter of kleiner is en dan het midden nemen van de volgende deeltabel...

```

// Method returns v.size() if element is not in array
// Else method returns place of element
template <class T>
int binairZoeken(vector<T>& v, T& el) {
    int l = 0, r = v.size(); // set l and r
    while (r - l > 1) { // When size of the vector keeps being bigger than 1
        int m = l + (r - l) / 2; // Gets the middle of the vector, l is important
        if (el < v[m]) {
            r = m;
        } else {
            l = m;
        }
    }
    return el == v[l] ? l : v.size(); // Let hier op l teruggeven
}

```

Toepassingen: cyclisch zoeken

strategie is om twee tellers bij te houden. $l = 0$ en $r = 1$. We laten nu r groter worden tot $v[r] > v[l]$. Dan tellen we naar beneden tot we een waarde uitkomen die terug kleiner wordt dan $v[l]$. Nu hebben we het beginpunt van de cyclische tabel gevonden.

```

template <class T>
int vindCyclischBegin(vector<T>& v) {
    int l = 0, r = 1;

    // We laten r vergroten tot we zien dat r kleiner wordt.
    while (v[l] < v[r]) {
        r *= 2;
    }
    // Daarna tellen we gewoon af tot we de juiste waarde vinden
    // We mogen niet voorbij de vorige waarde van r: r/2
    l = r - 1;
    while (v[l] < v[r] && l >= r / 2) {
        l--;
        r--;
    }

    return r;
}

```

Toepassingen: zoeken naar waarde in een reeks van onbekende lengte

Dit kan bv bij een reeks die berekend wordt adhv een functie. We gaan hier ook weer op dezelfde manier werken als hierboven. we blijven $\times 2$ doen tot we een waarde vinden die groter wordt dan de waarde die we zoeken. Daarna weten we dat $x/2 \leq el \leq x$. Op dit interval voeren we binair zoeken uit.

```
int vindInSequentie(int el) {
    int xi = 1;
    while (berekenElementInSequentie(xi - 1) < el) {
        xi *= 2;
    }

    // We weten nu zeker dat xi/2 < el <= xi

    // Nu gaan we binair zoeken in de juiste range van elementen
    return binairZoeken(el, xi / 2, xi);
}
```

Interpolerend zoeken

= binair zoeken met gewichten, maar dat werkt niet bij mij 😞

Wanneer deze gebruiken?

- Bij twijfel: binair
- Bij zeer grote tabellen in uitwendig geheugen: interpolerend

Speciale methodes als je weet dat het over cijfers gaat

Countingsort

We maken hier een frequentietabel van de getallen in een bepaald interval. Zo kunnen we snel de plaats bepalen van die getallen.

- sleutels moeten gehele getallen zijn
- getallen zitten in een beperkt interval
- speciaal geval van bucketsort (bij bucketsort hoeven het geen gehele getallen te zijn)
- stabiel
- niet ter plaatse

Wanneer gebruiken?

- Bij gehele getallen
- in een beperkt interval

code

```
// countingsort werkt alleen met integers
// Het interval is bekend!
// l = linkergrens interval
// r = rechtergrens interval
void countingsort(vector<int>& v, int l, int r) {
    // frequentietabel aanmaken
    vector<int> frequentietabel(r - l + 1, 0);

    for (int i = 0; i < v.size(); i++) {
        // vb: 5 - 5 ==> 5 komt op 0 terecht in de frequentietabel
        frequentietabel[v[i] - l]++;
    }

    // van achter naar voor werken.
```



```

// in i houden we de index bij van de vector die moet gesorteerd worden
int i = v.size() - 1;

// het in te vullen getal is r = rechtergrens in het begin
int getal = r;
while (i >= 0) {
    // Hier schrijven we het getal het aantal keer uit
    // dat het in de frequentietabel staat
    // let op de -1 zodat we zeker op de juiste index zitten
    for (int j = 0; j < frequentietabel[getal - 1]; j++) {
        v[i] = getal;
        i--;
    }
    getal--;    // Nu mag het getal verminderen.
}
}

```

Radix sort

- werkt op samengestelde sleutels
- elke deelsleutel wordt apart gerangschikt

Van links naar rechts: binaire quicksort

- We sorteren hier op bits
- Aangezien we hier maar met 2 mogelijke waarden werken, werkt deze methode vrij intuïtief

code

```

/*
Dit is eigenlijk een aangepaste vorm van quicksort.
Bij quicksort hebben we een pivot nodig. We kiezen
op voorhand geen pivot bij deze methode.
. Het enige wat de methode direct overneemt
is het swap gebeuren om zo veel mogelijk inversies
op te lossen. De 'pivot' is dan de scheiding
tussen het laatste element van de linkse array
en het eerste element van de rechtse array
Dit werkt omdat er maar twee mogelijke waarden zijn,
omdat we binair werken. De enige waarden zijn dus 0 en 1
We gaan eigenlijk gewoon de array bit voor bit gaan goed zetten
zodat de nullen vooraan komen en de enen achteraan, we verdelen
de tabel dus in 2 delen, vandaar binair!
De methode is links naar rechts omdat ze we met het grootste bit beginnen.
In ons geval staat de grootste bit helemaal links, op plaats 4
Ik heb het eens gedaan met een array van chars. Om die te kunnen vergelijken
heb ik dat omgezet naar bits. Ik had het ook gewoon kunnen tonen ints die
iets binair voorstellen zoals 1010101010 maar da's niet cool, weetwel.

l = linkergrens
r = rechtergrens
b = hoeveelste bit we aan het overlopen zijn
*/

void binaireQuickSort(vector<char>& v, int l, int r, int b) {
    int i = l, j = r - 1;
    // De lengte moet groter blijven dan 1 en de bit mag niet onder 0
    if (r - l > 1 && b >= 0) {
        // Zolang de bit niet geset is links gaan we verder
        while (j != i) {
            while (i < j && !bitIsSet(v[i], b)) {
                i++;
            }

```

```

        while (j > i && bitIsSet(v[j], b)) {
            j--;
        }
        swap(v[i], v[j]);
    }
    // Na alle swaps te doen weten we dat i & j elkaar gekruisd zijn
    // Ze zijn gekruisd op dezelfde waarde, namelijk de 'pivot'
    int pivot = i; // of pivot = j
    b--;          // We verlagen hier de bit naar 1 minder beduidende
    binaireQuickSort(v, l, pivot, b);
    binaireQuickSort(v, pivot, r, b);
}
}

```

Van links naar rechts: MSD radix sort

Deze methode is kut. In plaats van binair te werken gaan we werken in een m-tallig stelsel. In onze vorige methode (binair) werd per bit alles in 2 categorieën verdeeld. Hier verdelen we per bit of per sleutel alles in m delen. Dat werkt goed, alleen moeten we er dan voor zorgen dat we elke deelarray die hoort bij dezelfde sleutel apart sorteren.

Dit verdelen in m delen gaan we doen met countsort (licht aangepaste versie). Countsort gaat zichzelf recursief oproepen voor een lagere exponent. Dat recursief oproepen is nodig voor de verschillende categorieën. Bij radix = 10 heb je 10 categorieën om te deelsorteren.

De frequentietabel omzetten naar een hulparray gaat net iets anders dan voorheen. Het is nodig om de frequentietabel cumulatief te maken en deze omgekeerd te doorlopen. Als we dan een element zijn plaats willen kennen vragen we dat cijfer op in de frequentietabel entrekken we van de waarde uit de frequentietabel 1 af.

Zie: <https://www.cs.usfca.edu/~galles/visualization/RadixSort.html>

Wanneer?

- Bij sleutels van een variabele lengte

Code

```

void radixsort(vector<int>& v, int m) {
    // Maximum aantal getallen in een cijfer
    // normaal moet je dat berekenen, ik heb ervoor gekozen om het hard te
    // coderen
    int max = 3;

    // Help vector
    vector<int> help(v.size(), 0);

    // Pas nu countingsort toe voor een bepaald
    // getal in het cijfer. We beginnen logischerwijs
    // op de grootste exponent, namelijk max.
    countSort(v, max, 10, 0, v.size(), help);
}

// ===== //

// Hier halen we uit een getal bv 5679 een cijfer van een bepaalde index
// met een radix.
// radix is meestal 10, toch hier wel
// dus getNumberAtIndex(5679, 3, 10) = 6
// en getNumberAtIndex(5679, 4, 10) = 5
int getNumberAtIndex(int totaalNummer, int index, int radix) {
    return int(totaalNummer / pow(radix, index - 1)) % radix;
}

// ===== //

/*

```

Counting sort toegepast op een bepaalde exponent van 10 in van een getal
 v = de originele vector
 exp = de exponent waarover we praten. bv 3'e exp van 368 wil zeggen: het getal 3
 m = de radix, hier het getal 10. We rekenen in een tientallig stelsel
 l = de linkerpositie van de deelrij van v
 r = de rechterpositie van de deelrij van v
 help = een hulpvector van de grootte r - l die dient voor de sortering
 Nadat gesorteerd is binnen de grenzen op de exponent wordt alles terug in v geplaatst.

*/

```
void countSort(vector<int>& v, int exp, int m, int l, int r,
               vector<int>& help) {
    vector<int> frequentietabel(m, 0);

    // Hier maken we de frequentietabel aan
    for (int i = l; i < r; i++) {
        frequentietabel[getNumberAtIndex(v[i], exp, m)]++;
    }

    // Waarden in de frequentietabel cumulatief maken
    for (int i = 1; i < frequentietabel.size(); i++) {
        frequentietabel[i] += frequentietabel[i - 1];
    }

    /* Om de plaats van de elementen te weten te komen in de hulparray
    gebruiken we de frequentietabel. De plaats waar het moet
    terechtkomen is eentje kleiner dan hetgeen in de frequentietabel staat
    voor het getal op die plaats.
    bv: frequentietabel = 1 0 0 0 0 0 0 0 0
    Dit wil zeggen: in de vector met bepaalde grenzen komt het getal 0 op een
    bepaalde exp van het getal, 1 keer voor. Zo'n getal kan bv 350 zijn. 0 komt
    voor op de 1e exp
    Als we nu de plaats willen weten van het getal dat daarbij hoort trekken we
    1 af van de waarde van de locatie van frequentietabel[0]
    In de hulptabel staat 0 dus op de 0'de plaats
    Ik verwijs graag naar de link om het algoritme uit te visualiseren voor een
    makkelijkere uitleg
    */

    for (int i = r - 1; i >= l; i--) {
        // Waarde verkleinen in de frequentietabel en dan opvragen
        help[--frequentietabel[getNumberAtIndex(v[i], exp, m)]] = v[i];
    }

    // Waarden terug in de originele vector plaatsen
    for (int i = l; i < r; i++) {
        v[i] = move(help[i - l]);
    }

    exp--; // Exponent verminderen
    for (int i = 1; i <= frequentietabel.size(); i++) {
        // Enkel nieuwe sorteer doen als de waarden groter zijn dan 1
        if (frequentietabel[i] - frequentietabel[i - 1] > 1 && exp > 0) {
            // Hier wordt een nieuwe hulpvector gemaakt van de juiste grootte
            vector<int> help2(frequentietabel[i] - frequentietabel[i - 1], 0);

            // Doe hier de sortering voor de nieuwe range
            countSort(v, exp, m, frequentietabel[i - 1] + l,
                      frequentietabel[i] + l, help2);
        }
    }
}
```

Dit is eigenlijk gewoon quicksort maar dan met meerdere keys. Omdat hier de pivot maar bestaat uit 1 cijfer gaan veel cijfers bij de pivot behoren. Op die manier gaat de tabel verdeeld worden in 3 delen: links elementen die kleiner zijn dan de pivot, in het midden elementen die gelijk zijn aan de pivot en rechts elementen die groter zijn dan de pivot.

Opnieuw wordt hier recursief gewerkt. Enkel de middelste tabel gaan we sorteren op een volgende sleutel. De andere deeltabellen gaan we op dezelfde manier als ervoor delen door 3.

De moeilijkheid ligt er ook in de grenzen te bepalen van de middelste deeltabel. Ik heb hier nog geen efficiënte methode voor gevonden. Deze methode werkt wel

Wanneer gebruiken?

- Bij strings is deze methode efficiënter dan MSD radix sort en quicksort

code

```
// Hier halen we uit een getal bv 5679 een cijfer van een bepaalde index
// met een radix.
// radix is meestal 10, toch hier wel
// dus getNumberAtIndex(5679, 3, 10) = 6
// en getNumberAtIndex(5679, 4, 10) = 5
int getNumberAtIndex(int totaalNummer, int index, int radix) {
    return int(totaalNummer / pow(radix, index - 1)) % radix;
}

/*
STAP 1 is meestal je elementen allemaal even groot
'padden'. Bv v = { 100 10 1210} ==> {0100 0010 1210}
Maar 'k heb geen zin om met strings te werken dus ik doe
dat niet
Deze methode kiest zoals bij quicksort een spilelement. Hier kies ik ook
de meest linkse. Dan gaan we quicksorten van een bepaald getal van een
cijfer we gaan bv eerst sorteren op het eerste getal volgens de manier van
quicksort. Dus links heb je allemaal getallen die kleiner zijn, rechts
allemaal getallen die groter zijn
In het midden staat er nu echter meer dan 1 getal, want ja, je sorteert
slechts op 1 cijfer. Vandaar dat ik die grenzen bepaal met i & j. Wellicht
kan het sneller, maar deze methode werkt wel
Daarna werk je recursief op de drie delen
*/
void ternaireRadixQuicksort(vector<int>& v, int exp, int l, int r) {
    if (r - l > 1 && exp > 0) {
        int pivot = getNumberAtIndex(v[l], exp, 10);
        int hl = l, hr = r - 1;

        while (getNumberAtIndex(v[hr], exp, 10) > pivot) {
            hr--;
        }
        while (getNumberAtIndex(v[hl], exp, 10) < pivot) {
            hl++;
        }
        while (hl < hr) {
            swap(v[hl], v[hr]);
            hl++;
            hr--;
        }

        while (getNumberAtIndex(v[hl], exp, 10) < pivot) {
            hl++;
        }
        while (getNumberAtIndex(v[hr], exp, 10) > pivot) {
            hr--;
        }
    }

    // Pivot op de juiste plaats terugzetten, die staat sowieso op v[0]
```

```

// Voorlopig geen betere manier gevonden
// i is begin van de middenstrook
// j is het einde van de middenstrook
int i = l;
while (getNumberAtIndex(v[i], exp, 10) >
       getNumberAtIndex(v[i + 1], exp, 10)) {
    swap(v[i], v[i + 1]);
    i++;
}

int j = i;
while (getNumberAtIndex(v[j], exp, 10) == pivot) {
    j++;
}
// Drie subvectoren opnieuw sorteren
ternaireRadixQuicksort(v, exp, l, i);
ternaireRadixQuicksort(v, exp - 1, i, j);
ternaireRadixQuicksort(v, exp, j, r);
}
}

```

van rechts naar links: lsd radix sort

- de meest eenvoudige van de radix sorts
- zelfde methode als MSD ongeveer maar dan omgekeerd
- de methode die de deelsleutels sorteert MOET stabiel zijn
 - countsort is hier goed voor

Er is een eigenschap die zegt dat wanneer je stabiel sorteert op de deelsleutels en rechts begint je er vanuit mag gaan dat de tabel volledig juist geordend gaat zijn.

Wanneer?

- Als het aantal sleutels gekend is
- Bij veelvouden van bytes

Optimalisatie

Als er al een aantal sleutels zijn overlopen is de tabel al nagenoeg gesorteerd. Dan is insertion sort een goed idee.

code

```

int getNumberAtIndex(int totaalNummer, int index, int radix) {
    return int(totaalNummer / pow(radix, index)) % radix;
}

void countSort(vector<int>& v, int exp, int m, vector<int>& help) {
    vector<int> frequentietabel(m, 0);

    // Hier maken we de frequentietabel aan
    for (int i = 0; i < v.size(); i++) {
        frequentietabel[getNumberAtIndex(v[i], exp, m)]++;
    }

    // Waarden in de frequentietabel cumulatief maken
    for (int i = 1; i < frequentietabel.size(); i++) {
        frequentietabel[i] += frequentietabel[i - 1];
    }

    // Hulptabel vullen
    for (int i = v.size() - 1; i >= 0; i--) {
        help[--frequentietabel[getNumberAtIndex(v[i], exp, m)]] = v[i];
    }
}

```

```

    v = help; // Waarden in de gewone tabel steken
}

// m = radix
/*
Lowest Significant Digit Radix sort werkt zeer eenvoudig.
We doen eigenlijk hetzelfde als van links naar rechts
alleen hoeven we hier geen deeltabellen te gebruiken
zolang dat de sorteermethode die gebruikt wordt voor elk
deel van het getal stabiel is zal radix sort in zijn totaliteit
correct werken.
Voor getallen is countSort een stabiel sorteeralgoritme. Daarom
kunnen we countSort gebruiken. We hebben hiervoor wel een hulptabel
nodig en een frequentietabel
De radix is hier 10
*/
void lsdRadixSort(vector<int>& v, int m, int maxExpo) {
    vector<int> help(v.size(), 0);
    for (int i = 0; i <= maxExpo; i++) {
        countSort(v, i, 10, help);
    }
}

```

Bucket sort

Wanneer

- interval is bekend
- we hoeven niet per se gehele getallen te hebben

bv bij doubles: van]0.00 – 1.00[. Als we kijken naar het eerste cijfer na de komma zijn er 10 categorieën. We verdelen de cijfers in al die categorieën. Eigenlijk zijn het dus `vector<vector<double>>`.

Elk van deze aparte vectoren gaan we sorteren met een bepaalde methode. 1 methode is om linked lists bij te houden en deze gesorteerd te gaan aanvullen. Een andere methode (als het aantal elementen) vrij klein is, is insertion sort toepassen op elke vector per categorie.

code

```

// Geeft het eerste getal na de komma terug
int getFirstDigit(double v) { return int(v * 10); }

// Implementatie met gewone vectoren en wanneer ze gevuld zijn insertion sort
// The good way zou met LinkedLists zijn
// maar daar had ik voorlopig nog geen zin in
void bucketSort(vector<double>& v) {
    vector<vector<double>> buckets(10);

    // Plaats alles in de buckets
    for (int i = 0; i < v.size(); i++) {
        int digit = getFirstDigit(v[i]);
        buckets[digit].push_back(v[i]);
    }

    // Aangezien er maar zeer weinig waarden zijn in de buckets
    // Kunnen we die insertion sorten
    // Met linkedlist zou je ze kunnen toevoegen in gesorteerde
    // volgorde, maar da's voor later
    for (int i = 0; i < buckets.size(); i++) {
        insertion_sort(buckets[i]);
    }

    // .. En dan alles terugplaatsen
    int k = 0; // k is de index van v

```

```
for (int i = 0; i < buckets.size(); i++) {  
    for (int j = 0; j < buckets[i].size(); j++) {  
        v[k] = buckets[i][j];  
        k++;  
    }  
}
```